

Ponedjeljak, 07.03.2011.g.

I svaki put, kada mi se to dogodi, ostanem uvijek iznenađen. UVIJEK ME POTRESE I IZNENA
DI KADA
U
RAZGOVORU
S
DRUGIM
LJUDIMA
O
NJIHOVIM
PROBLEMIMA
UVIDIM
KOLIKO
SE
MALO
VOLE.
KOLIKO
MALO
VOLE
SEBE.
A
NAKON
TOGA
I
DRUGE
OKO
SEBE.

I ČESTO SE JA PREPOZNAM U TIM LJUDIMA, TAKAV SAM JA BIO PRIJE NEGO SAM SV
OJ
ŽIVOT,
SVOJE
BRIGE
I
STRAHOVE,

PREDAO
GOSPODINU.

I postaje mi jasna važnost zapovijedi ljubavi koju nam je Gospodin dao: "LJUBI BLIŽNJE
GA SVO
GA K
AO
SAMOG
SEBE!"

Gospodin je prvo tražio od nas da LJUBIMO SAMI SEBE PA ONDA ISTO TAKO I BLIŽNJEGA SVOGA.

I mnogi od nas niti ne shvaćaju što bi to trebalo značiti. Nisam ni ja do nedavno. Uvijek sam razmišljao kako da ljubim druge oko sebe, ženu, djecu, roditelje, prijatelje, itd. A nikada nisam razmišljao da to neću moći ako ne ljubim sam sebe.

Pa što znači i kako DA LJUBIMO SAMI SEBE? ZAŠTO MI SAMI SEBI NISMO VAŽNI?

Razgovaram danas s jednim prijateljem. Sutra bi trebao početi liječenje od ovisnosti od alkohola. Pa razgovaramo o tome da li bi to trebao činiti u bolnici ili od kuće. Ja sam mu rekao da mislim da bi to trebao liječiti u bolnici jer da nema snage da to čini od kuće. Jer da ima, već bi prestao piti. A on kaže da zadnja dva dana ne pije i da vjeruje da bi to tako mogao izdržati i dalje. I da to sada samo meni priznaje, da nije pio već dva dana. A ja ga pitam da zašto to, da ne pije već dva dana, nije rekao supruzi. A on kaže da zato jer mu ona ne bi vjerovala. A ja mu onda kažem da to uopće sada nije važno, da li će mu ona vjerovati ili ne. On joj to mora reći RA
DI

SEBE.

On zna da ne pije ništa dva dana.

ON

TO

ZNA.

TO

JE

BITNO.

A ne što će ona reći. Ona će reći što će reći. To je njezino. Ali ona će o tome razmišljati što joj je on rekao i pratit će ga. Dalje je to njezin problem.

Ali on mora prestati piti radi sebe. Ne radi nje i njezinog mišljenja. Ili mišljenja djeteta, roditelja, prijatelja. NE. ISKLJUČIVO RADI SEBE. Jer svi mi oko njega ćemo i dalje nastaviti živjeti ako on i ne prestane piti. Mi ćemo nastaviti dalje a on će ostati u blatu. MI

NJEGA

VOLIMO

ALI

AKO

ON

NE

VOLI

SEBE,

MI

TU

NE

MOŽEMO

NIŠTA.

Zato on prvo mora

VOLJETI

SEBE.

Jer time što je ovisnik o alkoholu UNIŠTAVA

SAM

SEBE.

SEBE

NE

VOLI.

KAKO

ĆE

ONDA

VOLJETI

DRUGE

A

NE

VOLI

SAM

SEBE.

NITKO

MU

NEĆE

VJEROVATI.

A

KAKO

ĆE

GA

I

DRUGI

VOLJETI

KAD
ON
SAM
SEBE
NE
VOLI
I
SAM
SEBE
UNIŠTAVA.
ONI
KOJI
SU
GA
I
VOLJELI
POČET
ĆE
GA
SAŽALIJEVATI
PA
ĆE
MU
BITI
JOŠ
GORE.

ZATO PRVO MORA VOLJETI I ZAVOLJETI SAM SEBE. MOŽDA TO I SEBIČNO ZVUČI. I BI
LO
BI
DA
ONDA,
PO
GOSPODINOVOM
OBEĆANJU,
NE
DOLAZI
I
LJUBAV
PREMA
DRUGOME,
PREMA
BLIŽNJEMU
SVOME.

JER
KADA
VOLIMO
SAMI
SEBE,
SPOSOBNI
SMO
ZA
LJUBAV
I
MOŽEMO
VOLJETI.
PRIJE
TOGA,
NAŠA
LJUBAV
PREMA
DRUGIMA
BIT
ĆE
PRAZNA,
SAMO
PRAZNE
RIJEČI.

Kada će ljudi oko nas vidjeti da mi volimo sami sebe, da se cijenimo i po svojem ponašanju i razgovoru i odnosima prema sebi i drugima, TADA ĆE VJEROVATI DA IM MOŽEMO DATI S VOJU
LJUBAV,
BIT
ĆE
IM
POTREBNA
I
TRAŽIT
ĆE
JU.
A
MI
ĆEMO
IH
LJUBITI
KAO
SAMI

SEBE.

I razgovaram jučer s jednom prijateljicom. I ista priča samo drugačija tehnika, drugačija životna situacija. Nakon nekoliko godina kada je bilo dobro i u poslu a djelomično i u osobnom životu, došlo je vrijeme kada je posao stao a narušeni obiteljski odnosi otkrivaju svoje rane. I ona je uspjela naći posao u nekoj firmi gdje se radi na normu, što nikada nije u životu radila. I usput pokušava još nešto zaraditi na starom poslu i na ovom novom poslu. A muž ima svoje planove, dugoročnije, s određenim ulaganjima. I u nekim osnovnim stvarima jednostavno se ne mogu naći. Dobro, naći će se nekako, treba malo vremena. Ali, svaka strana baš misli da je ono njegovo najbitnije. Oboje su i u strahovima i u brigama.

I pitam ju da čega se ona sada boji. Pa kaže da ono što ona sada zaradi nije dovoljno za njihove mjesečne troškove, muž sada nigdje ne radi a ušteđevina bi trebala biti za investicije koje planiraju. I BOJI SE DA ĆE IM ISKOPČATI STRUJU, DA ĆE DJECA TO VIDJETI. I

ČESTO

ZA

STVARI

KOJE

SU

ZAJEDNIČKE,

OBITELJSKA

BRIGA,

UPOTREBLJAVA

RIJEČ

"JA"

A

NE

"MI".

A ja joj kažem da joj se divim. Otići samo tako raditi u neki drugi posao, "na normu", što nikad u životu nije radila. To je velika stvar i za to treba snage. Ali ona to tako ne gleda, ona misli da PR

EMALO

ZARAĐUJE

JER

TO

NIJE

DOVOLJNO
NJIMA
ZA
ŽIVOT.
I
ZA
ODREĐENI
ŽIVOTNI
STATUS
KOJI
SADA
IMAJU.
A
MUŽ "ŽIVI"
KRAJ
NJE.

Pa ju pitam, a znam da je vrijedan čovjek, da što ona misli da je njemu to svejedno. Ona kaže da zna da je on vrijedan ali sada nigdje ne radi. A ja joj kažem da i njezin muž, sjedio je s nama za stolom, isto tako razmišlja o tome svemu kao i ona. Samo izgleda da premalo o tome razgovaraju, svatko drži neku svoju stranu.

ONA
NEMA
VJERE
DA
ĆE
I
MUŽ
POKRENUTI
SVOJ
DIO
POSLA,
DA
ĆE
ONA
ODRADITI
SVOJ
DIO
POSLA
I
DA
ĆE
SVE
BITI
U
REDU.

Ona je jednostavno sebi natovarila na svoja pleća previše strahova i obveza. I ide redovno u crkvu, svaku nedjelju s svojom djecom. Muž ne ide. Ide i na duhovne obnove, čita katoličku literaturu i moli se. Ali, VJERA JOJ NIJE JAK A.

Ja joj kažem, da, koliko ja vidim sa strane, ONA SEBE NE VOLI I NE CIJENI. ONA ČINI SVE I VIŠE
OD
TOGA
DA
OVU
ŽIVOTNU
I
OBITELJSKU
SITUACIJU
RAZRJEŠE
NA
NAJBOLJI
NAČIN.
I
ZATO
SE
MORA
CIJENITI.
DA
BOG,
U
KOJEGA
VJERUJE,
ALI
PREMALO,
TRAŽI
OD
NJE
DA
SAMO
UČINI
ONO
ŠTO
MOŽE.
I NIŠTA VIŠE.
DALJE

ĆE
NJEZIN
MUŽ
I
NA
KRAJU
BOG.
ON
JU
NIKADA,
ALI
BAŠ
NIKADA,
NEĆE
OSTAVITI
NA
CJEDILU.

Ali, kako ne cijeni i ne voli sebe, ona si je natovarila na sebe previše obveza i briga I **POČINJU**
PROBLEMI

.
POČELA
JE
"PUCATI
PO
ŠAVOVIMA".
VRŠI
PRITISAK
I
NA
MUŽA,
ON
ODGOVARA
S
AGRESIVNOŠĆU
ILI
ODBOJNOŠĆU,
DJECA
SVE
TO
VIDE
PA
NE
MOGU

SHVATITI
NI
NJU
NI
TATU.
TAKVA
ČINI
VIŠE
ŠTETE
NEGO
KORISTI,
SAMO
TO
NE
VIDI.

Preslaba joj vjera. I u muža i u Boga. GDJE JE PRESLABA VJERA DOLAZI STRAH. TU ZLO
CARUJE
JER
STRAH
NJEGOVO
NAJJAČE
ORUŽJE
ZA
KONTROLU
NAD
LJUDIMA.

Strah od budućnosti, od neimaštine i siromaštva je
jedan od najjačih strahova.

Ona to može sve bez problema kontrolirati kada bi više cijnila a time i voljela sebe. Ta ljubav bi
ju dovela do toga da vidi da je učinila i da čini u ovoj situaciji sve ono što ona može. I da je
zadovoljna s time. A ostalo prepustiti mužu i Gospodinu u kojega vjeruje. Oni će učinit dalje što
će biti potrebno. Tako će postati jasna i sebi i djeci
i mužu i Gospodinu. I ostat će joj vremena i za sebe i za djecu i za muža

A POGOTOVO ZA GOSPODINA

. Prihvatiti život kako dolazi, ne preskakati stepenice.

Kako bi kazali nogometaši

"STATI
NA
LOPTU".

A vjerojatno joj je netko možda u djetinjstvu, a djelomično i muž, jer mi to muževi znamo
činiti svojim ženama, USADIO MISLI DA JE MANJE VRIJEDNA, DA SE PREMALO TRUDI,
DA
NJEZIN
TRUD
NEMA
TOLIKU
VRIJEDNOST.
TIME
SE
PRESTALA
VOLJETI,
TIME
JE
PRESTALA
BITI
SAMA
SEBI
VAŽNOM.
DOŠLA
JE
U
STANJE
DA
JOJ
JE
UVIJEK
NAJVAŽNIJE
ŠTO
ĆE
DRUGI
REĆI
O
SVEMU
ŠTO
RADI
I
KAKO
ŽIVI
A

NE
ŠTO
O
SVEMU
TOME
MISLI
ONA
SAMA.

I TEŠKO DA ONDA MOŽE DATI PRAVU LJUBAV LJUDIMA OKO SEBE. PREVIŠE JE RAST
RGANA
IZ
NUTRA.
TAKVI
LJUDI
TEŠKO
DA
MOGU
OKO
SEBE
DIJELITI
LJUBAV
JER
JU
I
ONI
JAKO
TREBAJU.
RADI
STRAHOVA
I
BRIGA
NE
MOGU
OSJETITI

NI
LJUBAV
GOSPODINOVU,
SEBE
NE
CIJENE
I
NE
VOLE
KAKO
BI
TREBALI
A
SAMIM
TIM
IMAJU
PROBLEMA
I
U
PRIMANJU
LJUBAVI
OD
DRUGIH.

NE TAKO!

**PRVO TREBAMO VOLJETI I CIJENITI SEBE. DA BI MOGLI PRIMITI LJUBAV GOSPODIN
OVU KOJU
NAM
ON
NEPRESTANO
DAJE
U**

SVIM
MOLITVAMA,
MISAMA
I
PISANOJ
BOŽJOJ
RIJEČI.

ONDA TREBAMO VOLJETI DAVATI LJUBAV SVIMA OKO SEBE, I BLIŽNJIMA I ONIM DR
UGIMA
KOJU
DOĐU
NA
NAŠ
ŽIVOTNI
PUT.

A UVIJEK I SVUGDJE VOLJETI GOSPODINA. JER ON JE NAŠ PUT, ISTINA I ŽIVOT. I TO
NE
KROZ
PRAZNU
RIJEČ
I
MOLITVU
NEGO
SVOJIM
SVJEDOČENJEM
KROZ
SVOJE
PONAŠANJE
PREMA
SEBI

I
DRUGIMA.

Tada ćemo biti kao apostoli prije 2000 godina. Svi će znati tko smo i što smo. Mi ćemo
biti
jasni
sami
sebi
jer
ćemo
činiti
ono
što
je
Gospodinu
milo,
VRŠIT
ĆEMO
NJEGOVU
VOLJU,
ČINIT
ĆEMO
ONO
ŠTO
MI
SA
SVOJIM
SNAGAMA
I
U
SVOJIM
ŽIVOTIMA
MOŽEMO.

GOSPODINE, MOLIM TE DIGNI NAM GLAVE, OTVORI NAM OČI I SRCA KAKO BI MOGLI
SPOZNATI
SEBE
I
SEBE
VOLJETI.
ODAGNAJ
GOSPODINE
ZLE
STRAHOVE
I
BRIGE
OD
NAS.
POŠALJI
NAM
DUHA
SVETOGA
DA
NAS
JAČA
I
VODI
KAKO
BI
MIRNI
I
RADOSNI
MOGLI
SVUGDJE
I
SVAGDA
VOLJETI
TEBE
GOSPODINE.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.

PS. TO JE PRIČA O MOJEM PRIJATELJU I PRIJATELJICI. NISAM PISAO O NJIHOV
IM
AČNIM DRUGOVIMA.
ONI
IMAJU
SVOJE
PRIČE,
NEŠTO
DRUGAČIJE
ŠTO
NE
ZNAČI
DA
IM
JE
LAKŠE.
ALI SVE
ONI
TO
DIJELE
SA
TIM
SVOJIM
BRAČNIM
DRUGOVIMA.
I
IMAJU
ISTE
OBVEZE
I ODGOVORNOSTI.

NEKA IH SVE ZAJEDNO PRATI DRAGI BOG.